

NHỮNG MÓN QUÀ CỦA ĐỨC THẦY NHÂN MÙA GIÁNG SINH 2005

Dương Thu Hương
và Ban Biên Tập TCQN

Cứ mỗi mùa Giáng Sinh là Đức Thầy làm quà cho các đệ tử, mỗi năm mỗi khác, có lúc thì làm hàng loạt, có lúc thì làm chi tiết từng món đồ mà mỗi món quà của Đức Thầy là những sáng tạo, nghệ thuật.

Hơn 3 năm nay cư ngụ tại Đại Hùng Linh Điện, chúng tôi thấy Đức Thầy đã không làm quà 1 cách đại trà như ngày xưa trước khi chúng tôi đến nơi này, mà có lần chúng tôi đã từng giúp Đức Thầy pha dầu thơm và gói quà trong một lần “sản xuất” những món hàng trong mùa Giáng Sinh để tặng cho các pháp hữu.

Nay thì những trang cũ đã được lật sang, thời gian đã không dừng bước, những cái mới đã thế dần những cái cũ, những sự việc mới, hoàn cảnh mới đã thay dần những thứ xưa. Vì vậy, ngày nay, không phải ai cũng được gặp Đức Thầy và không phải ai cũng nhận được quà của Đức Thầy, dầu rằng các món quà ấy vẫn đơn giản, ít tốn kém khi thực hiện và đầy tính sáng tạo và thêm vào đấy là nét nghệ thuật, bài học và tâm linh như ngày nào.

I. Bộ tranh sơn mài - Toàn Tâm:

Bộ tranh sơn mài có tên Toàn Tâm gồm 3 bức mang tên: Hỷ Lạc, Thanh Tịnh và Giác Ngộ. Cả 3 bức này được Đức Thầy thực hiện và hoàn thành vào ngày 13 tháng 12 năm 2005.

Điểm đặc biệt của 3 bức tranh này được vẽ theo lối phóng tác, chỉ gồm vài nét phóng họa đơn giản cộng với chút nghệ thuật thư pháp đã tạo ra những bức tranh có đầy đủ ý nghĩa mà người xem rất dễ dàng nhận ra.

Bức Hỷ Lạc được mô phỏng từ hình tượng của Đức Di Lạc mà trên mỗi bước chân hành pháp của Ngài đều nở hoa và vang đầy tiếng cười.

Bức Thanh Tịnh, chỉ 3 nét vẽ đơn giản đã tạo nên một hình dạng của chiếc Tịnh Bình trong những hình tượng của Đức Quan Thế Âm. Tịnh Bình có ý nghĩa là chiếc bình Thanh Tịnh, luôn lấy nền tảng thanh tịnh trong việc hành pháp.

Hoa Sen, tượng trưng cho sự giác ngộ, hòa đồng với Hỷ Lạc, Thanh Tịnh đã tạo nên một nét đặc trưng của sự toàn tâm.

Hai bức Hỷ Lạc và Thanh Tịnh có khổ 11 ½ x 14 ½ và bức Giác Ngộ có khổ 11 ½ x 15 ½ . Tất cả được vẽ bằng sơn vàng trên nền đen.

II. Tranh sơn dầu – LOST:

Bức tranh có tên là Lost nằm trong bộ tranh Lost and Suffering, tức Mất Hưởng và Đau Khổ cũng là một bộ tranh có ý nghĩa trong mùa Giáng Sinh, diễn tả và chỉ ra sự mất hưởng sống của những ai đã mất hưởng và sự đau khổ là kết quả.

Thực sự, Đức Thầy mới hoàn thành được 1 bức trong bộ tranh này. Tác phẩm Lost được Đức Thầy thực hiện và hoàn thành vào ngày 13 tháng 12 năm 2005.

Họa phẩm Lost, mà chúng tôi thường gọi đùa là “Mr. Clay get lost”, tức “Ông đất sét bị lạc”. Lý do chúng tôi gọi là “ông đất sét” vì trên bàn làm việc của Đức Thầy có 1 cục đất sét nhỏ bằng nắm tay mà mỗi khi làm việc mệt nhọc, cần giải trí, Đức Thầy thường

nặng cục đất sét này thành hình tượng, làm xong thì phá bỏ để lúc khác dùng cho việc giải trí. Nhân vật Đức Thầy dùng trong họa phẩm này giống với tượng đất sét mà Thầy nắn hiện đang nằm trên bàn của Thầy nên tôi mới gọi đùa đó là “Mr. Clay” (ông đất sét).

Đức Thầy nói, trong các họa phẩm Lost and Suffering, Đức Thầy chú trọng vào ánh mắt mà không nhằm vào các hành động khác của bản thể. Ví dụ khi đau khổ, người ta thường kêu gào, đau buồn, khóc lóc... và một khi sự đau khổ vượt khỏi mức để kêu gào, la hét, khóc lóc,... thì chỉ còn tồn đọng lại ánh mắt. Đức Thầy nhấn mạnh: “Đau khổ rồi rên xiết, than khóc,... đó chưa phải là tận cùng của sự đau khổ vì còn có một cái gì đó tuôn tràn.

Đau khổ nhưng không còn gì để tuôn tràn thì đó mới là tuyệt đỉnh của sự khổ”.

Ánh mắt của sự đau khổ này, Đức Thầy đã bắt gặp rất nhiều, con người vì sự mất hướng nên tạo nghiệp quả mà thành khổ. Một tư tưởng điển tả hình ảnh đã nằm ngoài phạm vi bình thường của nghệ thuật.

Lost, là bức tranh đầu tiên trong đời của Đức Thầy diễn tả chân dung bằng màu được thực hiện. Tuy nhiên, một họa sĩ rất khác với một thợ vẽ là họa sĩ mang một sức sáng tạo, biết đưa tư tưởng của mình vào tác phẩm, còn người thợ vẽ thì không làm được việc đó dầu rằng khi chép tranh, họ vẽ rất là hay.

Dầu không quen với màu và cây cọ nhưng Đức Thầy đã thành công trong bức họa của mình diễn tả sự thất lạc của nhân vật. Ánh mắt bị lạc, lo lắng, “có thần trong cái mắt thần”, ... đã được minh họa thật rõ nét.

Còn họa phẩm Suffering (sự Đau Khổ) thì trong giờ phút này, chúng tôi chưa thấy Đức Thầy thực hiện. Chúng tôi có hỏi, được Đức Thầy trả lời: “Có thể Thầy sẽ thực hiện hoặc có thể để cho thực tế của cuộc đời thực hiện. Bức tranh cũng có thể được vẽ trên bộ mặt hiện thực của cuộc đời, hãy xem sự khổ trên ánh mắt của những ai đã mất hướng. Điều này không khó để tìm gặp...”.

III. Tranh khắc gỗ “My Love to you”:

Một miếng gỗ vụn trong việc xây cất, được Đức Thầy nhặt và tái sử dụng để hình thành bức tranh điêu khắc “My love to you” cho người vợ của mình (cô Bibi) trong mùa Giáng Sinh.

Đây là một tác phẩm rất có ý nghĩa, đầy tình nghĩa gia đình và đầy thi vị trong ngày lễ mang tính thiêng liêng và gia đình. Tác phẩm này được Đức Thầy thực hiện vào ngày 10 tháng 12 năm 2005 bằng dao mổ nơi bàn làm việc.

IV. Quà Sinh Nhật:

Bên cạnh việc thực hiện hàng loạt quà Giáng Sinh trong ngày 13 tháng 12 năm 2005, Đức Thầy còn thực hiện một tác phẩm cho dịp Sinh Nhật của Huyền, tức Catherine, cũng sinh trong ngày này.

Đó là một bức tranh sơn mài mà Thầy đã vẽ em đang ngồi trên chiếc bè con, tay cầm ánh đuốc cứu người đang trôi nổi. Tiếc là bức tranh bị một con thú nào đó dẫm hư trong khi phơi ngoài trời. Tiếc công sức và một món quà, Đức Thầy đã

cố gắng sửa chữa lại tác phẩm này (như hình chụp). Tranh sửa, khác khá nhiều so với nguyên bản, tiếc là chúng tôi không có hình chụp nguyên bản ban đầu.

Nói đến tranh sơn mài, chắc hẳn phải nói đến món quà Sinh Nhật mà Đức Thầy làm cho tôi vào ngày 15 tháng 11 năm 2005 vừa qua. Nhắc đến bức tranh sơn mài này không phải vì đó là món quà Thầy dành cho tôi mà đó là bức tranh sơn mài mà Đức Thầy mày mò thực hiện đầu tiên.

Nhân Sinh Nhật của tôi nên Đức Thầy tìm cách thực hiện một bức tranh sơn mài. Đức Thầy dùng 1 tấm hình đã có sẵn, cũng do Đức Thầy chụp rồi tự tìm tòi cách sơn, làm bóng và rút ra kinh nghiệm.

Tặng một bức tranh Sinh Nhật bị “hư” nhưng chúng tôi cảm thấy rất vui và hạnh phúc vì chúng tôi nhận nó bằng cả chân tình của Thầy.

V. Quà mỹ nghệ:

Một trong những món quà mỹ nghệ mà Đức Thầy làm là lọ đựng tăm sơn mài. Đức Thầy đã thực hiện lọ gỗ này và sơn phết lên nó vào ngày 13 tháng 12, bên ngoài viết một chữ thảo Hoa văn, chữ “Tâm”, tên đời của Đức Thầy.

Ý nghĩa tượng trưng cho lọ đựng tăm này, là sự trao “tâm” của Đức Thầy như đã được diễn tả “ngoài là Tâm, trong là tâm”.

Lọ tăm có chiều cao gần 4 inches, đường kính 1.5 inches.

VI. Kết luận:

Cứ mỗi mùa lễ lớn là mỗi mùa sáng tạo nghệ thuật đến với Đức Thầy. Bắt đầu từ tình của Thầy dành cho các đệ tử, rồi tùy thuộc vào khả năng tài chánh của mình mà có sự sáng tạo, sau đó, tiến dần đến những mức độ nghệ thuật ẩn tàng bên trong và có thể còn nhiều thứ khác, ý nghĩa khác mà chúng tôi không nắm bắt được.

Nói chung, tất cả đều bắt nguồn từ tình thương yêu của Đức Thầy dành cho con người. Chính cái tình đó đã làm sống tính nghệ thuật và nuôi dưỡng nghệ thuật. Có những món quà, trông rất nghèo nàn mà người thường có thể thẹn, không ai

dám dùng để tặng nhau, nhưng Đức Thầy đã làm, đã tặng người và con người đã trân trọng và gìn giữ nó như những món bảo vật quý giá nhất trên đời.